Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/119/ETY,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1992,

yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä

(EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2002/60/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002	L 192	27	20.7.2002
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M3**	Komission päätös 2006/911/EY, tehty 5 päivänä joulukuuta 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Neuvoston direktiivi 2006/104/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M5**	Komission direktiivi 2007/10/EY, annettu 21 päivänä helmikuuta 2007	L 63	24	1.3.2007
►**M6**	Komission päätös 2007/729/EY, tehty 7 päivänä marraskuuta 2007	L 294	26	13.11.2007
►**M7**	Neuvoston direktiivi 2008/73/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008	L 219	40	14.8.2008

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/119/ETY,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1992,

yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuk-sen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

elävät eläimet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan luetteloon; elävien eläinten kaupan pitäminen on tärkeä tulonlähde maatalousväestölle,

on tarpeen ottaa käyttöön yhteisön tasolla jonkin taudin puhjetessa toteutettavat torjuntatoimenpiteet, jotta turvataan maatalousalan järkiperäinen kehitys ja edistetään eläinten terveyden suojelua yhteisössä,

tautipesäke voi nopeasti saada epitsoottisen eläintaudin luonteen ja aiheuttaa kuolleisuutta ja häiriöitä, jotka voivat vaarantaa erityisesti karjankasvatuksen kannattavuuden,

torjuntatoimenpiteet on toteutettava heti, kun taudin esiintymistä epäillään, jotta voidaan toteuttaa tehokas ja välitön toiminta heti, kun taudin esiintyminen on vahvistettu,

toteutettavien toimenpiteiden on mahdollistettava tautien leviämisen estäminen, erityisesti valvomalla erittäin tarkasti tautia mahdollisesti levittävien eläinten ja tuotteiden liikkumista,

tautien ehkäisyn yhteisössä on tavallisesti perustuttava rokottamattomuuskäytäntöön; on kuitenkin tärkeää varautua rokottamiseen, jos tilanteen vakavuus vaatii tällaista toimintaa,

eläinten on oltava tunnistettavissa, jotta kaikki rokotetut eläimet voitaisiin erottaa; tarvittavien takeiden antamiseksi rokotteen teho on hyväksyttävä yhteisön nimeämässä vertailulaboratoriossa,

perusteellinen epidemiologinen selvitys on välttämätön tautien leviämisen ehkäisemiseksi; jäsenvaltioiden on perustettava erityisyksikköjä tätä tarkoitusta varten,

valvontajärjestelmän tehokkuuden takaamiseksi taudinmääritys on yhdenmukaistettava ja toteutettava vastuullisten laboratorioiden alaisuudessa, joiden yhteensovittamisen voi varmistaa yhteisön nimeämä vertailulaboratorio,

tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY ([4]) 3 artiklan määräyksiä noudatetaan jonkin liitteessä I tarkoitetun taudin puhjetessa,

yhteisön toimenpiteet kyseisten tautien torjumiseksi ovat perustana eläinten terveyden yhtenäisen tason ylläpitämiselle, ja

lisäksi olisi annettava erityissäännöksiä kunkin kyseessä olevan taudin ja ensimmäiseksi swine vesicular -taudin osalta,

---

([1]) EYVL N:o C 148, 7.6.1991, s. 12
([2]) EYVL N:o C 280, 28.10.1991, s. 174
([3]) EYVL N:o C 339, 31.12.1991, s. 12
([4]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 91/133/ETY (EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 18)

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä määritellään yhteisön yleiset torjuntatoimenpiteet, joita sovelletaan jonkin liitteessä I tarkoitetun taudin puhjetessa.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1 *”tilalla”* jokaista jäsenvaltion alueella sijaitsevaa (maatalous- tai muuta) laitosta, jossa pidetään tai kasvatetaan eläimiä;

2 *”eläimellä”* sellaiseen lajiin kuuluvaa kotieläintä, joka voi suoraan altistua kyseiselle taudille, tai mitä tahansa luonnonvaraista selkärankaista eläintä, joka voi olla osallisena taudin leviämisessä joko taudin kantajana tai tartunnan lähteenä;

3 *”tartunnanlevittäjällä”* selkärankaista tai selkärangatonta eläintä, joka voi mekaanisesti tai biologisesti siirtää ja levittää kyseistä taudinaiheuttajaa;

4 *”omistajalla tai pitäjällä”* yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusoikeus eläimiin tai jonka tehtävänä on huolehtia rahallista korvausta vastaan tai ilmaiseksi eläinten hoitamisesta;

5 *”itämisajalla”* ajanjaksoa, joka voi kulua taudinaiheuttajalle altistumisen ja kliinisten oireiden ilmaantumisen välillä.

Kyseisen ajanjakson pituudet eri tautien osalta esitetään liitteessä I;

6 *”tartunnan vahvistamisella”* toimivaltaisen viranomaisen ilmoitusta jonkin liitteessä I tarkoitetun taudin esiintymisestä laboratoriotulosten perusteella; kun kyseessä on epidemia toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin vahvistaa taudin esiintymisen myös kliinisten ja/tai epidemiologisten tulosten perusteella;

7 *”toimivaltaisella viranomaisella”* jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkärintarkastuksia, tai eläinlääkintäviranomaista, jolle tämä toimivalta on siirretty;

8 *”virkaeläinlääkärillä”* toimivaltaisen viranomaisen nimeämää eläinlääkäriä.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I tarkoitettujen tautien epäillystä esiintymisestä ilmoitetaan viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

4 artikla

1 Kun tilalla on jonkin liitteessä I tarkoitetun taudin tartunnan saaneiksi tai taudin saastuttamiksi epäiltyjä eläimiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkaeläinlääkäri panee viipymättä toimeen viralliset tutkimusmenettelyt kyseisen taudin esiintymisen vahvistamiseksi tai epäilyjen kumoamiseksi; hänen on erityisesti otettava tai määrättävä otettavaksi asianmukaiset näytteet laboratoriokokeita varten. Tätä tarkoitusta varten epäillyt eläimet voidaan kuljettaa laboratorioihin toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, jonka on huolehdittava asianmukaisista toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi.

2 Heti, kun tautiepäilystä on ilmoitettu, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava tila viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

a) kaikki altistuneiden lajien eläinluokat lasketaan siten, että kunkin luokan osalta kirjataan lukumäärät kuolleista eläimistä, tartunnan

▼B

saaneista eläimistä sekä mahdollisesti tartunnan saaneista tai saastuneista eläimistä; laskenta on saatettava ajan tasalle ottaen huomioon tarkkailuaikana syntyneet ja kuolleet eläimet; laskentatiedot on pidettävä ajan tasalla ja esitettävä pyydettäessä, ja ne voidaan tarkastaa kunkin käynnin yhteydessä;

b) tilan kaikki taudille alttiiden lajien eläimet on pidettävä joko omissa tiloissaan tai suljettava muihin tiloihin siten, että ne voidaan eristää, ottaen tarvittaessa huomioon tartunnanlevittäjien merkitys;

c) taudille alttiiden lajien tuonti tilalle tai vienti tilalta pois on kielletty;

d) toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa, jonka edellytykset toimivaltainen viranomainen määrittää taudin leviämisvaaran välttämiseksi, vaaditaan:

— kaikelle henkilöiden, taudille altistumattomiin lajeihin kuuluvien eläinten ja kulkuneuvojen saapumiselle tilalle ja tilalta poistumiselle,

— kaikelle lihan, eläinten ruhojen, rehun, kaluston, jätteiden, pehkun, lannan tai muiden kyseistä tautia mahdollisesti levittävien aineiden tuonnille tilalle ja tilalta poisviennille;

e) rakennusten, tilojen ja paikkojen, joissa pidetään taudille alttiiden lajien eläimiä, sekä itse tilan sisään- ja uloskäynnit desinfioidaan asianmukaisella tavalla;

f) epidemiologinen selvitys suoritetaan 8 artiklan mukaisesti.

3 Ennen 2 kohdassa säädettyjen virallisten toimenpiteiden voimaantuloa tautiin sairastuneeksi epäillyn eläimen omistajan tai pitäjän on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 2 kohdan säännösten noudattamiseksi f alakohtaa lukuun ottamatta.

4 Toimivaltainen viranomainen voi panna täytäntöön 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä muilla tiloilla, jos näiden sijainti, rajat tai yhteydet taudista epäiltyyn tilaan antavat aiheen epäillä mahdollista saastumista.

5 Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä ei luovuta ennen kuin virkaeläinlääkäri kumoaa tautia koskevan epäilyn.

5 artikla

1 Heti, kun jonkin liitteessä I tarkoitetun taudin esiintyminen tilalla on virallisesti vahvistettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrää 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi seuraavien toimenpiteiden toteuttamisesta:

a) tilan kaikki taudille alttiin lajin eläimet on teurastettava viipymättä paikalla. Kuolleet tai teurastetut eläimet on mahdollisuuksien mukaan poltettava tai haudattava paikan päällä tai hävitettävä eläinruhojen tuhoamislaitoksessa. Nämä toimet on suoritettava siten, että taudinaiheuttajan leviämisen vaara voidaan rajoittaa mahdollisimman vähäiseksi;

b) kaikki mahdollisesti saastuneet aineet tai jätteet, kuten rehu, pehku ja lanta, on hävitettävä tai käsiteltävä asianmukaisella tavalla. Virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaan suoritettavan käsittelyn on varmistettava taudinaiheuttajan tai tartunnanlevittäjän tuhoutuminen;

c) kun a ja b alakohdassa tarkoitetut toimet on suoritettu, taudille alttiiden lajien eläinten rakennukset ympäristöineen, kuljetusajoneuvot ja kaikki muu mahdollisesti saastunut kalusto on puhdistettava ja desinfioitava 16 artiklan mukaisesti;

d) epidemiologinen selvitys on suoritettava 8 artiklan mukaisesti.

2 Kun turvaudutaan hautaamiseen, sen on tapahduttava riittävän syvälle, jotta lihansyöjäeläimet eivät pääse kaivamaan esiin 1 kohdan a ja b kohdassa tarkoitettuja raatoja tai jätteitä, ja asianmukaisessa maas-

▼B

tossa, jotta voidaan estää pohjaveden saastuminen ja muut ympäristöhaitat.

3 Toimivaltainen viranomainen voi ulottaa 1 kohdassa säädetyt toimenpiteet koskemaan naapuritiloja, jos näiden sijainti, rajat tai yhteydet tilaan, jolla taudin esiintyminen on vahvistettu, antavat aiheen epäillä mahdollista saastumista.

4 Toimivaltainen viranomainen antaa luvan eläinten tuontiin uudelleen tilalle sen jälkeen, kun virkaeläinlääkäri on tarkastanut ja hyväksynyt 16 artiklan mukaisesti suoritetut puhdistus- ja desinfiointitoimet.

6 artikla

Jos luonnonvaraisena eläviä eläimiä epäillään tartunnan saaneiksi tai jos ne ovat saaneet tartunnan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille päätöksellä 68/361/ETY ([1]) perustetussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

7 artikla

1 Kun kyseessä on kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä muodostuva tila, toimivaltainen viranomainen voi poiketa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimuksista tartuntatilan terveiden tuotantoyksiköiden osalta sillä edellytyksellä, että virkaeläinlääkäri on vahvistanut, että kyseisten yksiköiden rakenne ja koko sekä niissä suoritettavat toimet ovat sellaisia, että yksiköt ovat täysin erillisiä eläinten tilojen, hoidon, ruokinnan, henkilökunnan ja kaluston suhteen siten, että taudinaiheuttajan leviäminen yksiköstä toiseen voidaan estää.

2 Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa komission päätöksessä 88/397/ETY ([2]) määrättyjä sääntöjä noudatetaan soveltuvin osin. Näitä sääntöjä voidaan muuttaa 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kyseisen taudin osalta sen erityisluonteen huomioon ottamiseksi.

8 artikla

1 Epidemiologisen selvityksen on sisällettävä seuraavat seikat:

a) aika, jona tautia on voinut esiintyä tilalla ennen kuin siitä ilmoitettiin tai sitä epäiltiin;

b) taudin mahdollinen alkuperä tilalla ja muiden sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, jotka ovat voineet saastua tai saada tartunnan;

c) henkilöiden, eläinten, ruhojen, kulkuneuvojen, kaluston tai muiden sellaisten aineiden liikkuminen, joiden mukana taudinaiheuttaja on voinut kulkeutua kyseisille tiloille tai niiltä pois;

d) tarvittaessa taudin tartunnanlevittäjien esiintyminen ja levinneisyys.

2 Taudin mahdollisimman nopean hävittämisen varmistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden täydellistä yhteensovittamista ja epidemiologisen selvityksen suorittamista varten perustetaan kriisikeskus.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kansallisen tason kriisikeskuksia ja yhteisön kriisikeskusta koskevat yleiset säännöt.

([1]) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23
([2]) Komission päätös 88/397/ETY, tehty 12 päivänä heinäkuuta 1988, neuvoston direktiivin 85/511/ETY 6 artiklan soveltamisesta annettujen jäsenvaltioiden määräysten yhteensovittamisesta (EYVL N:o L 189, 20.7.1988, s. 25)

▼B

9 artikla

1 Kun virkaeläinlääkäri toteaa tai arvioi vahvistettujen tietojen perusteella, että tauti on voinut tulla 4 artiklassa tarkoitetulle tilalle muilta tiloilta tai siirtyä viimeksi mainitulta tilalta muille tiloille henkilöiden, eläinten tai kulkuneuvojen liikkumisen seurauksena tai jollakin muulla tavalla, muut tilat asetetaan viralliseen valvontaan 4 artiklan mukaisesti; valvontaa jatketaan, kunnes epäilyt taudin esiintymisestä tilalla on virallisesti kumottu.

2 Kun virkaeläinlääkäri toteaa tai arvioi vahvistettujen tietojen perusteella, että tauti on voinut tulla 5 artiklassa tarkoitetulle tilalle muilta tiloilta tai siirtyä viimeksi mainitulta tilalta muille tiloille henkilöiden, eläinten tai kulkuneuvojen liikkumisen seurauksena tai jollakin muulla tavalla, muut tilat asetetaan viralliseen valvontaan 4 artiklan mukaisesti; valvontaa jatketaan, kunnes epäilyt taudin esiintymisestä tilalla on virallisesti kumottu.

3 Kun tila on 2 kohdan säännösten alainen, toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä 4 artiklan säännökset voimassa tilalla vähintään kunkin taudin enimmäisitämisajan kestoajan alkaen siitä päivästä, jolloin tartunnan todennäköinen tulo tilalle on todettu 8 artiklan mukaisesti suoritetussa epidemiologisessa selvityksessä.

4 Kun toimivaltainen viranomainen arvioi olosuhteiden näin sallivan se voi rajoittaa 1 ja 2 kohdassa säädetyt toimenpiteet koskemaan osaa tilasta ja siellä olevia eläimiä tai ainoastaan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä sillä edellytyksellä, että tila täyttää 7 artiklassa esitetyt vaatimukset.

10 artikla

1 Kun jonkin kyseessä olevan taudin määritys on virallisesti vahvistettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen muodostaa tartuntatilan ympärille suojavyöhykkeen, jonka säde on vähintään kolme kilometriä ja joka kuuluu osana valvontavyöhykkeeseen, jonka säde on vähintään kymmenen kilometriä. Vyöhykkeiden muodostamisessa on otettava huomioon kyseiseen tautiin liittyvät maantieteelliset, hallinnolliset, ekologiset ja epitsoottiset tekijät sekä valvontamahdollisuudet.

2 Jos vyöhykkeet sijaitsevat useamman jäsenvaltion alueella, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä muodostettava 1 kohdassa tarkoitetut vyöhykkeet. Tarvittaessa suojavyöhyke ja valvontavyöhyke voidaan kuitenkin muodostaa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai komission aloitteesta voidaan päättää 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 1 kohdassa määriteltyjen vyöhykkeiden muodostamisen ja rajoitustoimenpiteiden kestoajan muuttamisesta (erityisesti supistamisesta tai laajentamisesta tapauksen mukaan) ottaen huomioon:

— maantieteellinen sijainti ja ekologiset tekijät,

— sääolot,

— tartunnanlevittäjien esiintyminen, levinneisyys ja tyyppi,

— edellä olevan 8 artiklan mukaisesti suoritettujen epitsoottisten selvitysten tulokset,

— laboratoriokokeiden tulokset,

— toteutetut torjuntatoimenpiteet.

▼B

11 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat toimenpiteet toteutetaan suojavyöhykkeellä:

a) kaikkien vyöhykkeen sisällä sijaitsevien tilojen, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, tunnistaminen;

b) määräaikaiset tarkastuskäynnit kaikilla tiloilla, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, mainittujen eläinten kliininen tarkastus, joka käsittää tarvittaessa näytteenoton laboratoriotutkimuksia varten; tarkastuskäynneistä ja tehdyistä havainnoista on pidettävä kirjaa ja tarkastuskäyntien tiheyden on oltava suhteessa epitsoottisen eläintaudin vakavuuteen kaikkein riskialttiimmilla tiloilla;

c) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten liikkumisen ja kuljetusten kieltäminen julkisilla ja yksityisillä teillä tilojen huoltoteitä lukuun ottamatta; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeamisen tästä kiellosta maanteitse tai rautateitse tapahtuvien eläinten kauttakuljetusten osalta silloin, kun niihin ei liity pysähdyksiä tai lastin purkamista;

d) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten pitäminen tilalla, jolla ne ovat, jollei niitä kuljeteta suoraan virallisessa valvonnassa hätäteurastusta varten kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon tai, jollei vyöhykkeellä ole eläinlääkärin valvonnassa olevia teurastamoja, toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon valvontavyöhykkeellä. Toimivaltainen viranomainen voi sallia tällaisen kuljetuksen vasta, kun virkaeläinlääkäri on tarkastanut kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat tilan eläimet ja vahvistanut, että yhdenkään eläimistä ei epäillä saaneen tartuntaa. Teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava aikomuksesta lähettää eläimiä mainittuun teurastamoon.

2 Suojavyöhykkeellä toteutettavat toimenpiteet on pidettävä voimassa vähintään kyseisen taudin enimmäisitämisajan sen jälkeen, kun tartuntatilan eläimet on hävitetty 5 artiklan mukaisesti, ja 16 artiklassa säädetyt puhdistus- ja desinfiointitoimet on suoritettu. Kun tartunnanlevittäjä on hyönteinen, toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa toimenpiteiden kestoajan ja antaa mahdollisten erityisvalvonnassa pidettävien eläinten tuomista koskevia määräyksiä. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä valvontavyöhykkeellä sovellettavia sääntöjä sovelletaan myös suojavyöhykkeellä.

12 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat toimenpiteet toteutetaan valvontavyöhykkeellä:

a) kaikkien tilojen, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, tunnistaminen;

b) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten liikkumisen ja kuljetusten kieltäminen julkisilla ja yksityisillä teillä, lukuun ottamatta niiden viemistä laitumelle tai kyseisiä eläimiä varten varattuihin rakennuksiin; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeamisen tästä kiellosta maanteitse tai rautateitse tapahtuvien eläinten kauttakuljetusten osalta silloin, kun niihin ei liity pysähdyksiä tai lastin purkamista;

c) valvontavyöhykkeen sisällä tapahtuvien taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetusten saattaminen toimivaltaisen viranomaisen myöntämän luvan alaiseksi;

d) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten pitäminen valvontavyöhykkeen sisällä vähintään enimmäisitämisajan viimeisen kirjatun tau-

▼B

titapauksen jälkeen. Sen jälkeen eläimet voidaan viedä pois vyöhykkeeltä, jos ne kuljetetaan virallisessa valvonnassa suoraan toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon välitöntä teurastusta varten. Toimivaltainen viranomainen voi sallia tällaisen kuljetuksen vasta, kun virkaeläinlääkäri on tarkastanut kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat tilan eläimet ja vahvistanut, että yhdenkään eläimistä ei epäillä saaneen tartuntaa. Teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava aikomuksesta lähettää eläimiä mainittuun teurastamoon.

2 Valvontavyöhykkeellä toteutettavat toimenpiteet on pidettävä voimassa vähintään taudin enimmäisitämisajan kestoajan sen jälkeen, kun tilan eläimet on hävitetty 5 artiklan mukaisesti, ja 16 artiklassa säädetyt puhdistus- ja desinfiointitoimet on suoritettu. Kun tartunnanlevittäjä on hyönteinen, toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa toimenpiteiden kestoajan ja antaa mahdollisten erityisvalvonnassa pidettävien eläinten tuomista koskevia määräyksiä. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

13 artikla

Jos 11 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kiellot on pidetty voimassa yli 30 päivän ajan uusien tautitapausten ilmenemisen vuoksi ja tästä aiheutuu eläinten pitämiseen liittyviä ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi omistajan perustellusta pyynnöstä sallia eläinten pois viennin suojavyöhykkeellä tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta sillä edellytyksellä, että:

a) virkaeläinlääkäri on varmistanut asiantilan;

b) kaikki tilalla olevat eläimet on tarkastettu;

c) kaikille kuljetettaville eläimille on suoritettu kliininen tutkimus negatiivisin tuloksin;

d) kukin yksittäinen eläin on varustettu korvamerkillä tai tunnistettavissa jollakin muulla hyväksytyllä tavalla;

e) määränpäänä oleva tila sijaitsee suojavyöhykkeellä tai valvontavyöhykkeen sisällä.

Kaikki tarvittavat varotoimenpiteet on toteutettava erityisesti puhdistamalla ja desinfioimalla kuorma-autot kuljetuksen jälkeen taudinaiheuttajan leviämisvaaran välttämiseksi kyseisen kuljetuksen aikana.

14 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ainakin suoja- ja valvontavyöhykkeelle sijoittautuneille henkilöille annetaan tietoa voimassa olevista rajoituksista, ja huolehtii näiden toimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämistä järjestelyistä.

2 Jos kyseinen epitsoottinen eläintauti on jollakin alueella luonteeltaan poikkeuksellisen vakava, kaikki lisätoimenpiteet, jotka kyseisten jäsenvaltioiden on toteutettava, vahvistetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Tässä direktiivissä annetuista yleisistä säännöksistä poiketen kullekin taudille ominaisia torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevat erityismääräykset:

— ovat swine vesicular -taudin osalta liitteessä II olevat määräykset,

— antaa kaikkien muiden liitteessä I tarkoitettujen tautien osalta neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

▼B

16 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) käytettävät desinfiointiaineet tai hyönteismyrkyt ja tapauksen mukaan niiden pitoisuudet ovat toimivaltaisen viranomaisen virallisesti hyväksymiä;

b) puhdistus-, desinfiointi- ja hyönteistorjuntatoimet suoritetaan virallisessa valvonnassa:

— virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti

ja

— siten, että taudinaiheuttajan leviämisen tai eloon jäämisen vaara voidaan torjua;

c) edellä b alakohdassa tarkoitettujen toimien suorittamisen jälkeen virkaeläinlääkärin on varmistettava, että toimenpiteet on pantu asianmukaisesti täytäntöön ja että tarpeellinen vähintään 21 päivän ajanjakso on kulunut kyseisen taudin täydellisen hävittämisen varmistamiseksi ennen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tuontia uudelleen.

2 Saastuneen tilan puhdistuksessa ja desinfioinnissa käytettävät menettelyt:

— ovat swine vesicular -taudin osalta liitteessä II olevat menettelyt,

— määritetään kaikkien liitteessä I tarkoitettujen tautien erityistoimenpiteiden valmistelun yhteydessä 15 artiklan toisessa luetelmakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kussakin jäsenvaltiossa nimetään:

a) kansallinen laboratorio, jolla on laitteet ja erikoistunut henkilöstö, mikä mahdollistaa, että siellä voidaan milloin tahansa ja erityisesti kyseisen taudin ensimmäisten oireiden ilmetessä osoittaa kyseisen viruksen tyyppi, alatyyppi ja variantti ja vahvistaa alueellisten diagnostisten laboratorioiden saamat tulokset;

b) kansallinen laboratorio, jonka tehtävänä on alueellisten diagnostisten laboratorioiden käyttämien reagenssien valvonta.

2 Kutakin tautia varten nimetyt kansalliset laboratoriot vastaavat standardien ja taudinmääritysmenetelmien sekä reagenssien käytön yhteensovittamisesta.

3 Kutakin tautia varten nimetyt kansalliset laboratoriot vastaavat jäsenvaltion kaikkien kyseisen taudin diagnostisten laboratorioiden vahvistamien standardien ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta. Tätä varten ne:

a) voivat toimittaa taudinmäärityksessä käytettäviä reagensseja kansallisille laboratorioille;

b) valvovat kaikkien jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua;

c) järjestävät säännöllisesti vertailukokeita;

d) säilyttävät jäsenvaltiossa vahvistetuista tapauksista peräisin olevat kyseisen taudin virusisolaatit;

e) vahvistavat alueellisissa diagnostisissa laboratorioissa saadut positiiviset tulokset.

4 Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joilla ei ole toimivaltaista kansallista laboratoriota kyseistä tautia varten, voivat kuitenkin turvautua toisen jäsenvaltion kyseisellä alalla toimivaltaisen kansallisen laboratorion palveluihin.

▼M7

5 Jäsenvaltioiden on päivitettävä luettelot 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista laboratorioista ja toimitettava luettelot muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

▼B

6 Kutakin tautia varten nimetyt kansalliset laboratoriot toimivat yhteistyössä 18 artiklassa tarkoitettujen vastaavien yhteisön vertailulaboratorioiden kanssa.

7 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1 Yhteisön swine vesicular -taudin vertailulaboratorio annetaan liitteessä II.

2 Kaikkien muiden liitteessä I tarkoitettujen tautien yhteisön vertailulaboratoriot nimetään 15 artiklan toisessa luetelmakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kutakin tautia koskevien erityistoimenpiteiden laatimisen yhteydessä.

3 Rajoittamatta sitä, mitä päätöksessä 90/424/ETY ja erityisesti sen 28 artiklassa määrätään, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen laboratorioiden toimivaltuudet ja tehtävät annetaan liitteessä III.

19 artikla

1 Rokottaminen liitteessä I tarkoitettuja tauteja vastaan saadaan suorittaa ainoastaan taudin puhkeamisen yhteydessä toteutettavia torjuntatoimenpiteitä täydentävänä toimenpiteenä seuraavien säännösten mukaisesti:

a) päätöksen torjuntatoimenpiteiden täydentämisestä rokottamalla tekee komissio yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion kanssa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) kyseinen päätös perustuu erityisesti seuraaviin perusteisiin:

   — kyseisiin lajeihin kuuluvien eläinten tiheys taudin esiintymisalueella,

   — kunkin käytettävän rokotteen ominaisuudet ja koostumus,

   — yksityiskohtaiset säännöt rokotteiden jakelun, varastoinnin ja käytön valvonnasta,

   — eläinlaji ja niiden eläinten ikä, jotka voidaan tai jotka täytyy rokottaa,

   — alueet, joilla rokottaminen voidaan tai täytyy suorittaa,

   — rokotusohjelman kestoaika.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa:

a) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten rokottaminen tai uudelleen rokottaminen 4 artiklassa tarkoitetuilla tiloilla on kielletty;

b) hyperimmuuniseerumin antaminen on kielletty.

3 Turvauduttaessa rokottamiseen on noudatettava seuraavia sääntöjä:

a) kaikki rokotetut eläimet on varustettava selkeällä ja luettavissa olevalla tunnistemerkillä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyn menetelmän mukaisesti;

b) kaikkien rokotettujen eläinten on pysyttävä rokotusalueella, jollei niitä lähetetä toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon välitöntä teurastusta varten, jolloin eläinten siirtäminen voidaan sallia vasta sen jälkeen, kun virkaeläinlääkäri on tarkastanut kaikki tilan taudille alttiit eläimet ja vahvistanut, että yhdenkään eläimistä ei epäillä saaneen tartuntaa.

▼B

4 Kun rokotustoimet on suoritettu, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirrot rokotusalueelta voidaan sallia 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen samaa menettelyä noudattaen määritetyn määräajan kuluttua.

5 Jäsenvaltioiden on säännöllisesti ilmoitettava komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa rokotustoimenpiteiden edistymisestä.

6 Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kyseinen jäsenvaltio voi kuitenkin tehdä päätöksen hätärokotusten käyttöön ottamisesta ilmoitettuaan siitä komissiolle sillä edellytyksellä, että yhteisön perustavaa laatua oleville eduille ei aiheudu haittaa. Kyseistä päätöstä, jossa on otettava huomioon erityisesti eläinten tiheys tietyillä alueilla, tarve suojella yksittäisiä rotuja sekä maantieteellinen alue, jolla rokottaminen suoritetaan, on tarkasteltava uudelleen viipymättä 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, joka voi päättää toimenpiteiden pitämisestä voimassa, niiden muuttamisesta, laajentamisesta tai lopettamisesta.

20 artikla

1 Kunkin jäsenvaltion on laadittava hätäsuunnitelma, jota sovelletaan kaikkiin liitteessä I tarkoitettuihin tauteihin ja jossa eritellään kansalliset toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos jokin kyseisistä taudeista puhkeaa.

Suunnitelman on mahdollistettava sellaisten välineiden, laitteiden ja henkilöstön sekä kaikkien muiden tarvikkeiden saanti jotka ovat välttämättömiä tautipesäkkeen hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

2 Yleiset perusteet, joita on noudatettava hätäsuunnitelmia laadittaessa, annetaan liitteessä IV olevassa 1-5 ja 10 kohdassa, ja 6-9 kohdassa annetaan perusteet, joita mukautetaan kyseessä olevan taudin mukaan. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa pelkästään 6-9 kohdassa määrättyjä perusteita, jos 1-5 ja 10 kohdan perusteet on jo otettu huomioon, kun on esitetty torjuntatoimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat suunnitelmat jonkin toisen taudin osalta.

3 Liitteessä IV annettujen perusteiden mukaisesti laaditut hätäsuunnitelmat on esitettävä komissiolle:

i) viimeistään kuusi kuukautta tämän direktiivin täytäntöönpanon jälkeen swine vesicular -taudin osalta;

ii) viimeistään kuusi kuukautta kaikkia muita liitteessä I tarkoitettuja tauteja koskevien erityistoimenpiteiden täytäntöönpanon jälkeen.

4 Komissio tutkii hätäsuunnitelmat todetakseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja tekee kyseiselle jäsenvaltiolle tarvittavat muutosehdotukset erityisesti sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ovat yhteensopivia muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Komissio hyväksyy mahdollisesti muutetut suunnitelmat 25 ar-tiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Suunnitelmia voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin samaa menettelyä noudattaen tilanteen kehityksen ja kyseisen taudin erityisluonteen huomioon ottamiseksi.

21 artikla

Edellä 19 ja 20 artiklassa säädetyistä vaatimuksista poiketen jäsenvaltioiden toteuttamien hätätoimenpiteiden osalta ja Ranskan merentakaisten departementtien, Azorien ja Madeiran maantieteellisten ja luonnonolosuhteiden erityispiirteiden ja niiden ja yhteisön ydinalueen välisen etäisyyden huomioon ottamiseksi kyseisellä jäsenvaltiolla on oikeus panna täytäntöön erityismääräyksiä kunkin tämän direktiivin liitteessä I annettujen tautien torjumiseksi.

▼B

Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa asian suhteen toteuttamistaan toimenpiteistä ja erityisesti täytäntöön pannuista valvontatoimenpiteistä sen estämiseksi, että kyseisten alueiden eläimiä tai niistä saatuja tuotteita ei lähetetä yhteisön muille alueille.

Edellisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoitusmenettelyn jälkeen sovelletaan 20 artiklaa soveltuvin osin.

22 artikla

Siinä määrin kuin se on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen kannalta, komission asiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia paikalla. Tätä varten ne voivat tarkastaa edustavan prosenttimäärän tiloja ja todeta näin, valvovatko toimivaltaiset viranomaiset sitä, että tilat noudattavat tämän direktiivin säännöksiä. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille suoritettujen tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea tarvittavaa apua näiden suorittaessa tehtäväänsä.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

23 artikla

1 Yhteisön taloudellista osallistumista tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyviin toimiin koskevat edellytykset annetaan päätöksessä 90/424/ETY.

2 Muutetaan päätöksen 90/424/ETY 3 artiklaa seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdassa olevaan tautiluetteloon seuraava tauti:

”saksanhirven epitsoottinen verenvuototauti”;

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Asianomainen jäsenvaltio voi myös käyttää hyväkseen yhteisön taloudellista osallistumista silloin, kun jonkin 1 kohdassa luetelluista taudeista puhjetessa kaksi tai useampia jäsenvaltioita on tiiviissä yhteistyössä kyseisen kulkutaudin hillitsemiseksi erityisesti epidemiologisen selvityksen ja taudin valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanon yhteydessä. Yhteisön erityisestä taloudellisesta osallistumisesta päätetään 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joista on säädetty kyseisten markkinajärjestelyjen yhteydessä.”

24 artikla

1 Neuvosto muuttaa tarvittaessa liitteitä I, III ja IV määräenemmistöllä komission ehdotuksesta erityisesti tutkimuksen ja taudinmääritysmenetelmien kehityksen huomioon ottamiseksi.

2 Neuvosto voi 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa liitettä II erityisesti teknisen ja tieteellisen kehityksen sekä taudinmääritysmenetelmien kehityksen huomioon ottamiseksi.

▼M2

25 artikla

1 Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼M2

2 Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([1]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3 Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

26 artikla

1 Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa viipymättä pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

▼A1

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

▼B

►A1 3 ◄ a) Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä 15 päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

27 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään lokakuuta 1993 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

3 Kansallisen lainsäädännön muuttamisen määräajan asettaminen päättymään 1 päivänä lokakuuta 1993 ei vaikuta direktiivissä 90/425/ETY säädettyyn eläinlääkärintarkastusten poistamiseen rajoilta.

28 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

LIITE I

LUETTELO TAUDEISTA, JOISTA ON PAKKO ILMOITTAA

Tauti	Enimmäisitämisaika
Karjarutto	21 päivää
Pienten märehtijäin rutto	21 päivää
Swine vesicular -tauti	28 päivää
Bluetongue-tauti	40 päivää
Saksanhirven epitsoottinen verenvuototauti	40 päivää
Lammas- ja vuohirokko	21 päivää
Vesicular stomatitis -tauti	21 päivää
►M1 Afrikkalainen sikarutto ◄	40 päivää
Lumpy skin -tauti	28 päivää
Rift valley -kuume	30 päivää

▼B

LIITE II

ERITYISTOIMENPITEET TIETTYJEN TAUTIEN TORJUMISEKSI JA HÄVITTÄMISEKSI

Tässä direktiivissä säädettyjen yleisten säännösten lisäksi swine vesicular -taudin osalta on noudatettava seuraavia erityismääräyksiä.

1 **Taudin kuvaus**

Sikojen tauti, jota on kliinisesti mahdotonta erottaa suu- ja sorkkataudista. Tauti aiheuttaa rakkuloita kärsässä, huulissa, kielessä ja sorkkien ruununrajassa. Taudin vakavuus vaihtelee suuresti; tauti voi tartuttaa sikakarjan ilman, että esiintyy kliinisiä muutoksia. Virus kykenee elämään pitkiä aikoja ruumiin ulkopuolella, jopa tuoreessa lihassa; se kestää äärimmäisen hyvin tavallisia desinfiointiaineita ja on hyvin sitkeä; se on stabiili pH-alueella 2,5-12, mikä edellyttää erittäin perusteellista puhdistamista ja desinfiointia.

2 **Itämisaika**

Tässä direktiivissä enimmäisitämisajan katsotaan olevan 28 päivää.

3 **Taudinmääritysmenetelmät swine vesicular -taudin erotusdiagnoosin vahvistamiseksi**

Yksityiskohtaiset menetelmät taudinmääritysaineiston keräämiseksi, laboratoriossa suoritettavat kokeet, vastaaineiden tutkiminen ja laboratoriokokeiden tulosten arvioiminen on määritettävä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää.

4 **Swine vesicular -taudin esiintymisen vahvistaminen**

Tämän direktiivin 2 artiklan 6 kohdasta poiketen taudin esiintyminen on vahvistettava:

a) tiloilla, joilla swine vesicular -taudin virus on eristetty joko sioista tai ympäristöstä;

b) tiloilla, joilla on swine vesicular -taudin serologisissa kokeissa positiivisiksi osoittautuneita sikoja sillä edellytyksellä, että kyseisissä sioissa tai muissa tilan sioissa esiintyy swine vesicular -taudille ominaisia muutoksia;

c) tiloilla, joilla on sikoja, joissa esiintyy kliinisiä oireita tai jotka ovat serologisissa kokeissa positiivisiksi osoittautuneita sillä edellytyksellä, että on olemassa suora epidemiologinen yhteys vahvistettuun tautipesäkkeeseen;

d) muissa karjoissa, joista on löydetty serologisissa kokeissa positiivisiksi osoittautuneita sikoja. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava lisätutkimuksia erityisesti ottamalla uudet näytteet ja suorittamalla uudet kokeet siten, että näytteenottokertojen välinen aika on vähintään 28 päivää, ennen taudin esiintymisen vahvistamista. Edellä olevan 4 artiklan säännöksiä noudatetaan lisätutkimusten päättymiseen saakka. Jollei myöhemmissä tutkimuksissa ilmene selviä merkkejä taudin esiintymisestä, vaikka siat ovat edelleen serologisesti positiivisia, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kokeissa tutkitut siat tapetaan ja hävitetään tämän valvonnassa tai teurastetaan tämän valvonnassa teurastamossa, jonka tämä on nimennyt kansallisella alueellaan.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että teurastamoon saapumisesta lähtien kyseiset siat pidetään ja teurastetaan erillään muista sioista ja että niiden liha käytetään yksinomaan kansallisilla markkinoilla.

▼M7

_____

▼B

6 **Yhteisön vertailulaboratorio**

AFRC Institute for Animal Health,

Pirbright Laboratory,

Ash Road,

Pirbright,

Woking,

▼B

Surrey,

GU24ONF,

United Kingdom.

7 **Suojavyöhyke**

1 Suojavyöhykkeen laajuus määritellään tämän direktiivin 10 artiklassa.

2 Jos swine vesicular -tautia esiintyy, tämän direktiivin 11 artiklassa säädetyt toimenpiteet korvataan poikkeuksellisesti seuraavilla toimenpiteillä:

a) vyöhykkeen sisällä suoritetaan kaikkien sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä;

b) kaikilla tiloilla, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, suoritetaan määräaikaisia tarkastuskäyntejä, ja kyseisille eläimille suoritetaan kliiniset tutkimukset, joihin kuuluu tarvittaessa näytteiden ottaminen laboratoriotutkimuksia varten; tarkastuskäynneistä ja havainnoista on pidettävä rekisteriä, ja tarkastuskäyntien suorittamistiheyden on oltava suhteessa epitsoottisen eläintaudin vakavuuteen tiloilla, joilla vaara on kaikkein suurin;

c) kielletään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten liikkuminen ja kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä tilojen huoltoteitä lukuun ottamatta. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeamisen tästä kiellosta, kun kyseessä on eläinten kauttakuljetus maanteitse tai rautateitse ilman lastin purkamista tai pysähdyksiä;

d) edellä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan kuitenkin myöntää poikkeus, kun kyseessä ovat suojavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin olevat teurassiat, jotka viedään kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon;

e) kuorma-autoja sekä muita suojavyöhykkeen sisällä sikojen tai muiden eläinten tai mahdollisesti saastuneiden aineiden, erityisesti rehujen, lannan tai lietteen kuljetukseen käytettyjä ajoneuvoja ja välineitä eivät saa viedä pois:

i) suojavyöhykkeen sisällä sijaitsevalta tilalta;

ii) suojavyöhykkeeltä;

iii) teurastamolta;

ilman, että ne on puhdistettu ja desinfioitu toimivaltaisen viranomaisen määräämän menettelyn mukaisesti. Kyseisessä menettelyssä edellytetään erityisesti, että yhtäkään kuorma-autoa tai muuta sikojen kuljetukseen käytettyä ajoneuvoa ei saa viedä pois vyöhykkeeltä ennen kuin toimivaltainen viranomainen on tarkastanut sen;

f) sikoja ei saa viedä pois tilalta, jolla ne on pidettävä 21 päivän ajan 16 artiklassa säädettyjen saastuneen tilan alustavien puhdistus- ja desinfiointitoimien päättymisen jälkeen; 21 päivän kuluttua voidaan myöntää lupa sikojen siirtämiseen kyseiseltä tilalta niiden kuljettamiseksi:

i) suoraan toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon ensisijaisesti suoja- tai valvontavyöhykkeen sisällä sillä edellytyksellä, että:

— kaikki tilalla olevat siat on tarkastettu,

— teurastettavaksi kuljetettaville sioille on suoritettu kliininen tutkimus,

— kukin sika on varustettu omalla korvamerkillä tai yksilöity muulla hyväksytyllä tavalla,

— kuljetus tapahtuu toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa.

Teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava aikomuksesta lähettää sikoja teurastamoon.

Kun siat ovat saapuneet teurastamoon, ne on pidettävä ja teurastettava erillään muista sioista. Sikojen kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava ennen kuin ne viedään pois teurastamolta.

▼B

Nimetyssä teurastamossa tapahtuvan ennen teurastusta suoritettavan tarkastuksen ja *post mortem* -tarkastuksen aikana toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon swine vesicular -taudin viruksen esiintymiseen liittyvät mahdolliset merkit.

Jos sikoja teurastetaan näiden määräysten mukaisesti, on otettava tilastollisesti edustava määrä verinäytteitä. Jos positiiviset tulokset vahvistavat swine vesicular -taudin esiintymisen, on noudatettava 9 kohdan 3 alakohdan määräyksiä;

ii) poikkeuksellisissa olosuhteissa suoraan muihin tiloihin suojavyöhykkeen sisällä sillä edellytyksellä, että:

— kaikki tilalla olevat siat on tarkastettu,

— kuljetettaville sioille on suoritettu kliininen tutkimus negatiivisin tuloksin,

— kukin sika on varustettu omalla korvamerkillä tai yksilöity muulla hyväksytyllä tavalla;

▼M5

g) edellä f alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista sioista saatu liha

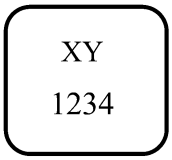
i) ei saa päästä yhteisön sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan, ja se on merkittävä neuvoston direktiivin 2002/99/EY ([1]) liitteessä II tarkoitetulla tuoreen lihan terveysmerkinnällä;

ii) on hankittava, leikattava, kuljetettava ja varastoitava erillään yhteisön sisäiseen ja kansainväliseen kauppaan tarkoitetusta lihasta ja käytettävä siten, että vältetään sen joutuminen yhteisön sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan tarkoitettuihin lihavalmisteisiin, ellei sille ole tehty direktiivin 2002/99/EY liitteessä III mainittua käsittelyä;

h) i) poiketen siitä, mitä g alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat f alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista sioista saadun lihan osalta päättää käyttää muuta kuin direktiivin 2002/99/EY liitteessä II esitettyä erityistä tunnistusmerkkiä edellyttäen, että se erottuu selkeästi muista sianlihaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ([2]) tai komission asetuksen (EY) N:o 2076/2005 ([3]) mukaisesti käytettävistä tunnistusmerkeistä;

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää vaihtoehtoista tunnistusmerkkiä, on ilmoitettava asiasta komissiolle elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa.

ii) sovellettaessa i) alakohtaa tunnistusmerkin on oltava luettava, pysyvä ja laadittu helposti luettavin kirjaimin, ja sen on oltava selvästi esillä. Tunnistusmerkin on oltava seuraavanmuotoinen ja sisällettävä seuraavat tiedot:

XY tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevan I jakson B osan 6 kohdassa vahvistettua asianmukaista maakoodia.

1234 tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevan I jakson B osan 7 kohdassa tarkoitettua laitoksen hyväksymisnumeroa.

▼B

3 Toimenpiteiden soveltamista suojavyöhykkeellä jatketaan vähintään siihen saakka, kunnes:

a) kaikki tämän direktiivin 16 artiklassa säädetyt toimenpiteet on toteutettu;

([1]) EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.
([2]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22.
([3]) EUVL L 338, 22.12.2005, s. 83.

▼B

b) kaikilla vyöhykkeen tiloilla on suoritettu:

i) sikojen kliininen tutkimus, jossa voidaan todeta, että sioissa ei ole merkkejä, jotka viittaisivat swine vesicular -taudin esiintymiseen; ja

ii) serologinen tutkimus tilastolliselle näyte-erälle sikoja, joista ei ole löydetty swine vesiculartartaudin viruksen vasta-aineita. Serologisessa seulontatutkimusohjelmassa on otettava huomioon swine vesicular -taudin tarttuminen ja sikojen pitotapa. Ohjelma on vahvistettava tämän direktiivin 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen direktiivin täytäntöönpanopäivää.

Edellä i ja ii alakohdassa tarkoitettu tutkimus ja näytteenotto voidaan suorittaa vasta, kun saastuneen tilan alustavien puhdistus- ja desinfiointitoimien päättymisestä on kulunut 28 päivää.

4 Edellä 3 alakohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä valvontavyöhykkellä sovellettavia määräyksiä sovelletaan myös suojavyöhykkeellä.

▼M5

5 Jos 2 alakohdan f alakohdassa säädetyt kiellot on pidetty voimassa yli 30 päivän ajan uusien tautitapausten ilmenemisen vuoksi ja tästä aiheutuu eläinten pitämiseen liittyviä ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi omistajan perustellusta pyynnöstä ja edellyttäen, että virkaeläinlääkäri on todentanut tosiseikat, sallia eläinten poisviennin suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta. Edellä olevaa 2 alakohdan f ja h alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼B

8 **Valvontavyöhyke**

1 Valvontavyöhykkeen laajuus määritellään 10 artiklassa.

2 Jos swine vesicular -tautia esiintyy, tämän direktiivin 12 artiklassa säädetyt toimenpiteet korvataan seuraavilla toimenpiteillä:

a) kaikkien sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä;

b) kaikki muu sikojen liikkuminen paitsi niiden kuljettaminen teurastamoon valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta sallitaan sillä edellytyksellä, että yhtään sikaa ei ole tuotu kyseiselle tilalle 21 edellisen päivän aikana; eläinten omistajan tai niistä vastaavan henkilön on kirjattava kaikki sikojen siirrot;

c) toimivaltainen viranomainen voi sallia sikojen kuljettamisen valvontavyöhykkeeltä sillä edellytyksellä, että:

— kaikki tilalla olevat siat on tarkastettu 48 tunnin sisällä ennen kuljetusta,

— kuljetettaville sioille on suoritettu kliininen tutkimus 48 tunnin sisällä ennen kuljetusta,

— serologinen tutkimus tilastolliselle näyte-erälle kuljetettavia sikoja, joista ei ole löydetty swine vesicular -taudin viruksen vasta-aineita, on suoritettu 14 tunnin sisällä ennen kuljetusta. Teurassikojen osalta serologinen tutkimus voidaan kuitenkin suorittaa verinäytteiden perusteella, jotka otetaan toimivaltaisen viranomaisen alueellaan nimeämässä määränpäänä olevassa teurastamossa. Jos positiiviset tulokset vahvistavat swine vesicular -taudin esiintymisen, on noudatettava 9 kohdan 3 alakohdan määräyksiä,

— kukin sika on varustettu omalla korvamerkillä tai yksilöity muulla hyväksytyllä tavalla;

— kuorma-autot sekä muut ajoneuvot ja välineet, joita on käytetty kyseisten sikojen kuljettamiseen, on puhdistettu ja desinfioitu jokaisen kuljetuksen jälkeen;

d) kuorma-autoja sekä muita valvontavyöhykkeen sisällä sikojen tai muiden eläinten tai mahdollisesti saastuneiden aineiden kuljetukseen käytettyjä ajoneuvoja ja välineitä ei saa viedä pois kyseiseltä vyöhykkeeltä ilman, että ne on puhdistettu ja desinfioitu toimivaltaisen viranomaisen määräämän menettelyn mukaisesti.

3 a) Valvontavyöhykkeen laajuutta voidaan muuttaa 10 artiklan 3 kohdassa annettujen säännösten mukaisesti.

▼B

b) Toimenpiteiden soveltamista valvontavyöhykkeellä jatketaan vähintään siihen saakka, kunnes:

i) kaikki 16 artiklassa säädetyt toimenpiteet on toteutettu;

ii) kaikki valvontavyöhykkeellä vaaditut toimenpiteet on toteutettu.

9 **Yhteiset yleiset toimenpiteet**

Edellä olevien toimenpiteiden lisäksi on noudatettava seuraavia yhteisiä määräyksiä.

1 Jos swine vesicular -taudin esiintyminen on virallisesti vahvistettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi taudin todennäköisen tilalle saapumisen ajankohdan ja virallisten toimenpiteiden toteuttamisen välisenä aikana teurastettujen sikojen liha jäljitetään ja hävitetään mahdollisuuksien mukaan virallisessa valvonnassa siten, että voidaan estää swine vesicular -taudin viruksen leviämisen mahdollisuus.

2 Jos virkaeläinlääkärillä on syytä epäillä, että jonkin tilan siat ovat saastuneet henkilöiden, eläinten tai ajoneuvojen liikkumisen seurauksena tai millä tahansa muulla tavalla, tilan sikoja koskevat tämän direktiivin 9 artiklassa säädetyt liikkumisen rajoitukset vähintään siihen saakka, kunnes tilalla on suoritettu:

a) sikojen kliininen tutkimus negatiivisin tuloksin;

b) serologinen tutkimus tilastolliselle näyte-erälle sikoja, joista ei ole löydetty swine vesicular -taudin viruksen vasta-aineita, 7 kohdan 3 alakohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettu tutkimus voidaan suorittaa vasta, kun on kulunut 28 päivää tilojen mahdollisesta saastumisesta henkilöiden, eläinten tai ajoneuvojen liikkumisen seurauksena tai muulla tavalla.

3 Jos swine vesicular -taudin esiintyminen vahvistuu teurastamossa, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

a) kaikki teurastamossa olevat siat teurastetaan viipymättä;

b) tartunnan saaneiden ja saastuneiden sikojen ruhot ja teurastuksen sivutuotteet hävitetään virallisessa valvonnassa siten, että voidaan välttää swine vesicular -taudin viruksen leviämisvaara;

c) rakennukset ja välineet, mukaan luettuna ajoneuvot, puhdistetaan ja desinfioidaan virkaeläinlääkärin valvonnassa toimivaltaisen viranomaisen vahvistamien ohjeiden mukaisesti;

d) epidemiologinen selvitys suoritetaan tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti;

e) uusia sikoja ei tuoda teurastettavaksi ennen kuin vähintään 24 tuntia on kulunut c alakohdan mukaisesti suoritettujen puhdistus- ja desinfiointitoimien päättymisestä.

10 **Tartuntatilojen puhdistaminen ja desinfiointi**

Tämän direktiivin 16 artiklan säännösten lisäksi on noudatettava seuraavia määräyksiä.

1 *Alustava puhdistus- ja desinfiointimenettely*

a) Heti, kun sianruhot on viety hävitettäväksi, sellaiset tilojen osat, joissa sikoja on pidetty, ja muut tilojen osat, jotka ovat saastuneet teurastuksen aikana, on ruiskutettava 16 artiklan mukaisesti hyväksytyllä desinfiointiaineella, jonka pitoisuuden on oltava swine vesicular -taudin edellyttämä. Desinfiointiaineen on annettava vaikuttaa pinnalla vähintään 24 tunnin ajan.

b) Kaikki teurastuksen aikana mahdollisesti roiskunut veri ja muut kudokset on kerättävä huolellisesti ja hävitettävä yhdessä ruhojen kanssa (teurastus on aina suoritettava vesitiiviillä pinnalla).

2 *Jatkopuhdistus- ja -desinfiointimenettely*

a) Lanta, pehku ja saastunut rehu on poistettava rakennuksista, kasattava ja ruiskutettava hyväksytyllä desinfiointiaineella. Liete on käsiteltävä menetelmällä, jolla virus tuhoutuu.

▼B

b) Kaikki irtonaiset kalusteet on poistettava tiloista ja puhdistettava ja desinfioitava erikseen.

c) Rasva ja muu lika on poistettava kaikilta pinnoilta rasvanpoistoaineella, minkä jälkeen pinnat on pestävä paineenalaisella vedellä.

d) Tämän jälkeen kaikki pinnat on käsiteltävä uudelleen desinfiointiaineella.

e) Tiiviit huoneet on desinfioitava savustamalla.

f) Vahingoittuneiden lattioiden, seinien ja muiden osien korjauksista on sovittava virkaeläinlääkärin suorittaman tarkastuksen perusteella, ja ne on suoritettava viipymättä.

g) Kun korjaukset on saatettu päätökseen, ne on tarkastettava sen toteamiseksi, että ne on suoritettu tyydyttävällä tavalla.

h) Kaikki ne tilojen osat, joissa ei ole lainkaan palavia aineita, voidaan lämpökäsitellä puhalluslampulla.

i) Kaikki pinnat on ruiskutettava emäksisellä desinfiointiaineella, jonka pH-arvo on yli 12,5, tai muulla hyväksytyllä desinfiointiaineella. Desinfiointiaine on huuhdeltava pois vedellä 48 tunnin kuluttua.

3 *Lopullinen puhdistus- ja desinfiointimenettely*

Käsittely puhalluslampulla tai emäksisellä desinfiointiaineella (2 alakohdan h tai i alakohta) on uusittava 14 päivän kuluttua.

11 **Eläinten tuonti uudelleen tartuntatiloille**

Tämän direktiivin 5 artiklan 4 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi on noudatettava seuraavia määräyksiä.

1 Eläinten tuonti uudelleen saadaan aloittaa vasta, kun tilojen ensimmäisestä täydellisestä desinfioinnista, toisin sanoen puhdistus- ja desinfiointimenettelyn kolmannesta vaiheesta, on kulunut neljä viikkoa.

2 Sikojen tuonnissa uudelleen tilalle on otettava huomioon kyseisellä tilalla harjoitettu kasvatustyyppi, ja sen on tapahduttava seuraavien määräysten mukaisesti.

a) Jos eläimiä pidetään ulkona, uudelleen tuonti aloitetaan tuomalla tilalle rajoitettu määrä erityisvalvonnassa pidettäviä porsaita, jotka ovat reagoineet negatiivisesti swine vesicular -taudin viruksen vasta-ainetestiin. Erityisvalvonnassa pidettävät porsaat jaetaan toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti koko tartuntatilalle, ja niille suoritetaan kliininen tarkastus 28 päivää sen jälkeen, kun ne on sijoitettu tilalle sekä pistokokeena serologinen tutkimus.

Jollei yksikään porsas osoita swine vesicular -taudin kliinisiä oireita tai ole kehittänyt taudin viruksen vasta-aineita, eläinten tuonti voidaan suorittaa täydellisenä.

b) Muiden kasvatusmuotojen osalta sikojen tuonti uudelleen tapahtuu joko a alakohdassa määrättyjä toimenpiteitä noudattaen tai se suoritetaan kokonaisuudessaan sillä edellytyksellä, että:

— kaikki siat tuodaan kahdeksan päivän kuluessa ja ne ovat peräisin tiloilta, jotka sijaitsevat swine vesicular -tautia koskevien rajoitusvyöhykkeiden ulkopuolella, ja ovat reagoineet negatiivisesti serologisissa kokeissa,

— yhtään sikaa ei saa viedä pois tilalta 60 päivän aikana viimeisten sikojen tuonnista,

— uudelle karjalle suoritetaan kliininen ja serologinen tutkimus toimivaltaisen viranomaisen vahvistamien määräysten mukaisesti. Kyseinen tutkimus voidaan suorittaa aikaisintaan 28 päivää sen jälkeen, kun viimeiset siat ovat tuotu.

12 Komissio esittää neuvostolle 1 päivään lokakuuta 1997 mennessä eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon perusteella laaditun kertomuksen tutkimusten ja taudinmääritysmenetelmien kehityksestä sekä swine vesicular -tautiin liittyvästä teknisestä ja tieteellisestä kehityksestä, ja liittää siihen mukaan kyseisen kertomuksen päätelmien perusteella laaditut mahdolliset asianmukaiset ehdotukset. Neuvosto päättää kyseisistä ehdotuksista määräenemmistöllä viimeistään kuusi kuukautta niiden esittämisen jälkeen.

▼B

LIITE III

KYSEISTEN TAUTIEN YHTEISÖN VERTAILULABORATORIOT

Kyseisten tautien yhteisön vertailulaboratorioiden toimivaltuudet ja tehtävät ovat:

1 kyseisten taudinmääritysmenetelmien yhteensovittaminen jäsenvaltioissa kiinteässä yhteistyössä komission kanssa, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:

   a) kyseisen taudin viruskantojen tunnistaminen, säilyttäminen ja toimittaminen serologisia testejä ja antiseerumin valmistusta varten;

   b) vertailuseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille vertailulaboratorioille eri jäsenvaltioiden käyttäminen testien ja reagenssien standardoimiseksi;

   c) kyseisen taudin viruskantojen ja -isolaattien kerääminen kokoelmaksi ja kokoelman säilyttäminen;

   d) määräaikaisten yhteisön vertailutestien järjestäminen taudinmääritysmenetelmien vertailemiseksi;

   e) yhteisössä käytettyjä taudinmääritysmenetelmiä ja yhteisössä suoritettujen testien tuloksia koskevien tietojen kerääminen ja vertaileminen;

   f) kyseisen taudin virusisolaattien tunnistaminen uusimpia menetelmiä käyttäen taudin epitsootologian selvittämiseksi mahdollisimman hyvin;

   g) tilanteen kehityksen seuraaminen kaikkialla maailmassa kyseisen taudin valvonnan, epitsootologian ja taudin ehkäisemisen osalta;

   h) kyseisen taudin virusta ja muita kyseisiä viruksia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi;

   i) perusteellisen tietämyksen hankkiminen kyseisen taudin hävittämiseen ja valvontaan käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä;

2 kyseisen taudin pesäkkeiden tunnistamisen aktiivinen avustaminen jäsenvaltioissa tutkimalla sille taudinmäärityksen vahvistamista, luonnehdintaa ja epitsootiologisia tutkimuksia varten lähetettyjä virusisolaatteja;

3 laboratoriodiagnoosiasiantuntijoiden koulutuksen tai jatkokoulutuksen edistäminen taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi kaikkialla yhteisössä.

▼B

LIITE IV

HÄTÄSUUNNITELMIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Hätäsuunnitelmissa on otettava huomioon ainakin seuraavat vaatimukset:

1 kansallisen tason kriisikeskuksen perustaminen kaikkien hätätoimenpiteiden yhteensovittamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa;

2 luettelo paikallisista valvontakeskuksista, joilla on asianmukaiset välineet valvontatoimenpiteiden yhteensovittamiseksi paikallisella tasolla;

3 yksityiskohtaiset tiedot hätätoimenpiteistä vastaavasta henkilöstöstä, sen pätevyydestä ja velvollisuuksista;

4 kaikille paikallisille valvontakeskuksille järjestetty mahdollisuus ottaa nopeasti yhteys henkilöihin tai järjestöihin, joita taudin puhkeaminen suoraan tai epäsuorasti koskee;

5 hätätoimenpiteiden asianmukaisen toteuttamisen edellyttämien välineiden ja kaluston saatavuus;

6 tarkat ohjeet niistä toimista, joihin on ryhdyttävä, kun epäillään ja todetaan, että kyseessä on tartunta tai saastuminen, mukaan luettuna keinot ruhojen hävittämiseksi;

7 koulutusohjelmat kenttätoimenpiteitä ja hallinnollisia menettelytapoja koskevan tietämyksen pitämiseksi ajan tasalla ja sen syventämiseksi;

8 diagnostisille laboratorioille taatut edellytykset suorittaa *post mortem* -tutkimuksia, serologisia, histologisia ym. tutkimuksia sekä mahdollisuus uudenaikaisten pikadiagnoosimenetelmien käyttöön (tätä varten on tarpeen antaa näytteiden nopeaa kuljetusta koskevia säännöksiä);

9 täsmälliset tiedot tarpeellisiksi katsotuista rokotteiden määristä kyseistä tautia vastaan, jos joudutaan uudelleen turvautumaan hätärokotuksiin;

10 hätäsuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevat säädökset.